

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

ECOPREVENT KFT. kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(5194/07. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. október 7.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

Az Ecoprevent Kft. kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként
tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök,*

Ireneu Cabral Barreto,

Vladimiro Zagrebelsky,

Danutė Jočienė,

Sajó András,

Nona Tsotsoria,

Işıl Karakaş *bírák,*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes,*

2008. szeptember 16-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (5194/07. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar korlátolt felelősségű társaság, a Pepszolg Kft. „V.A.” (végelszámoló által képviselt, végelszámolás alatt álló társaság) 2007. január 13-án terjesztett a Bíróság elé. Mialatt a Bíróság előtti eljárás folyamatban volt, a társaság jogutóda az Ecoprevent Kft. („a kérelmező társaság”) lett.

2. A kérelmező társaságot Havas G., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. január 9-én a Második Kamara Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül megvizsgálásra (29. Cikk 3. bek.).

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező egy 2006-ban alapított korlátolt felelősségű társaság, amelynek székhelye Budapesten van.

5. 1992. augusztus 10-én a kérelmező jogelődje (ld. fenti 1. bekezdést) fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Fővárosi Bíróságtól egy másik társaság ellen.

6. A bíróság 61369 forint (kb. 250 euró) megfizetésére kötelezte az alperest. Az alperes ellentmondással élt, ennek folytán 1993. április 5-én az eljárás perré alakult.

7. Három tárgyalást követően 1995 áprilisában a Fővárosi Bíróság helyt adott a felperes keresetének. Fellebbezés nyomán a Legfelsőbb Bíróság 1996 októberében hatályon kívül helyezte ezt a határozatot, és új eljárásra utasította az elsőfokú bíróságot.

8. 1998. február 6-tól 2003. július 13-ig, az alperes jogutódjának perbehívásáig, az eljárás szünetelt. A jogutód perbelépését követően eljárásjogi jogvita alakult ki, amelynek végén 2006 februárjában a Fővárosi Bíróság megállapította, hogy mivel az eredeti alperes 1993. április 1-jén megszűnt, az eljárás azon időpontban félbeszakadt. Ilyen módon a felek által ezen időpontot követően tett perbeli cselekmények, továbbá a bíróságok ezen időpontot követően hozott határozatai hatálytalanok.

9. Végül, 2006 novemberében, a Fővárosi Bíróság elrendelte az eljárás folytatását, s a keresetlevelet áttette a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz, amely a polgári perrendtartásról szóló törvény módosítása nyomán vált illetékesé az ügy tárgyalására.

10. 2007. február 20-án a Kerületi Bíróság engedélyezte a kérelmező társaság számára, hogy az eredeti felperes helyébe lépjen.

11. 2007. december 5-én a Kerületi Bíróság a kérelmező társaság javára döntött. Egyik fél sem fellebbezett, s a határozat 2008. január 22-én jogerőssé vált.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

12. A kérelmező társaság panaszolta, hogy az eljárás ésszerűtlenül hosszú ideig tartott. A kérelmező társaság az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésére és a 13. Cikkre támaszkodott. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmet az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményének szempontjából kell megvizsgálni. A 6. Cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

13. A Kormány vitatta a kérelmező társaság igényét.

14. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban

figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy 1992 novemberében az eljárás már csaknem három hónapja folyamatban volt.

A szóban forgó időszak 2007. december 5-én zárult le; ilyen módon összesen tizenöt évig és egy hónapig tartott. Az 1998. február 6. és 2003. július 13. közötti (több mint öt év és öt hónapos időszak azonban (ld. fenti 8. bekezdés) – amely alatt a kérelmező társaság jogelődje nem vonta perbe az alperes jogelődjét – nem róható az Állam terhére, ezért ezt az időszakot le kell vonni a teljes hosszából. A releváns időtartam így két bírósági szinten kilenc év és nyolc hónap.

A. Elfogadhatóság

15. A Kormány úgy érvelt, hogy a végelszámolás alatt álló Pepszolg Kft. "V.A."-t a Bíróság előtti eljárásban a végelszámoló képviselte. A Kormány szerint a végelszámoló nem állíthatja magáról, hogy a Pepszolg Kft "V.A." számára az Egyezményben biztosított jogok megsértésének áldozata.

16. A kérelmező társaság rámutatott, hogy a Pepszolg Kft. "V.A." jogutódjává az Ecoprevent Kft. vált, ezért a Pepszolg Kft. "V.A." végelszámolójának jogi helyzete irreleváns.

17. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező társaság a hazai eljárásban lépett a Pepszolg Kft. "V.A." helyébe, s a jogutód társaság az, amely a Bíróság elé terjesztette a kérelmet. Ilyen módon bebizonyosodott, hogy a Pepszolg Kft. "V.A." végelszámolójának jogállása irreleváns a jelen kérelmező igénye szempontjából. Ebből következően a Kormány kifogását el kell utasítani. Továbbá, a Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, és semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

18. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

19. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

20. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet,

amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNYHEZ FÜZÖTT ELSŐ KIEGÉSZÍTŐ JEGYZŐKÖNYV 1. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

21. A kérelmező társaság azt is panaszolta, hogy az eljárás hossza megsértette a kérelmező társaság számára az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkében biztosított, tulajdon védelméhez való jogot.

22. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz a fent vizsgált panasszal kapcsolatos, ezért ezt is elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

23. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján hozott döntésre figyelemmel azonban (ld. fenti 20. bekezdés) a Bíróság úgy véli: nem szükséges külön megvizsgálni, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkét megsértették-e (ld. *Zanghi v. Italy*, 1991. február 19-i ítélet, Series A no. 194-C, 47. o., 23. bek.).

III. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

24. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező társaság az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján az eljárás kimenetelét és tisztességtelen voltát is panaszolta. A Bíróság azonban megjegyzi, hogy a Kerületi Bíróság végül helyt adott a kérelmező társaság keresetének, ilyen módon a kérelmező társaság ebben a vonatkozásban nem állíthatja magáról, hogy áldozat. Ezért a kérelemnek ezt a részét, mint az Egyezmény rendelkezéseivel *ratione personae* összeegyeztethetlent, a 35. Cikk 3. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

IV. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

25. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

26. A kérelmező társaság 19200 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

27. A Kormány vitatta az igényt.

28. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Méltányossági alapon azonban a Bíróság 3200 euró nem vagyoni kártérítést ítél meg a kérelmező társaság számára.

B. Költségek és kiadások

29. A kérelmező társaság ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

30. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával és a tulajdonjogok megsértésével kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná nyilvánítja;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján előterjesztett panaszt nem szükséges külön megvizsgálni;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 3200 (háromezer kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

5. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. október 7-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök